

Ο ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ

Υπάρχουν όρια στον κατήφορο; Υπάρχουν βέβαια. Αρκεί να τα ορίσεις. Επίσης, επιτρέπεται να πείσεις, υπό την προϋπόθεση όμως ότι θα σπρωθείς. Ένα δεν έχεις δικαίωμα: να πάρεις τον κατήφορο και να αφηθείς να σε οδηγήσει αυτός. Γιατί ένα είναι σίγουρο: θα σε οδηγήσει με βεβαιότητα στον πάτο. Η Ελλάδα έχει πάρει τον κατήφορο εδώ και καιρό, το ξέρουμε όλοι. Κάνει προσπάθειες να βρει κανένα κλαδί να σταματήσει, να πιαστεί από κάπου, αλλά μάταια. Κατρακυλάει συνεχώς, σε μια κατηφόρα, που μοιάζει να μην έχει τέλος. Και με τρελαίνει το γεγονός ότι όλοι κάνουν τους παρατηρητές «ρε, δεσ πόσο γρήγορα κατρακυλάμε», αλλά κανείς δεν έχει στέρεη σκέψη, να πει «ρε λεβέντες, δεν αφήνουμε την παρατήρηση, γιατί άμα πιάσουμε πάτο δεν θα έχει καμία σημασία, να δούμε πως θα σταματήσουμε;» Μας φταίνει οι άλλοι, οι δίπλα, οι ξένοι, ο διεθνής καπιταλισμός, οι αιωνιστές, οι Αμερικανοί, οι Γερμανοί, οι Σλοβένοι, οι Τσέχοι, οι Ολλανδοί, οι Τούρκοι, οι πράκτορες του εκθροού, οι άλλοι γενικώς. Οι άλλοι! Όπως πάντα...

ΕΙΜΑΣΤΕ ΘΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΑΣ ΖΗΛΕΥΟΥΝ!

Είμαστε θύματα εμείς, οι Έλληνες. Όπως πάντα! Οκέι, να το δεχτώ. Να δεχτώ επίσης ότι αυτοί οι ξένοι μας ζηλεύουν για χίλιους λόγους, μεταξύ των οποίων ότι είμαστε ψηλοί, λεπτοί, ωραίοι, με γωνιώδη πρόσωπα και αδρά χαρακτηριστικά, αρρενωποί, μελαχρικοί κατά βάση, ζούμε στην ωραιότερη χώρα του κόσμου, που έχει κρασί, ούζο, θάλασσα, φραπέδες και αραλίκι. Και είπαν να μας εξοντώσουν, μια που... η ζήλεια βγάζει μάτι, το γινάτι επίσης και άλλα πολλά. Μπορεί όμως κάποιος να μου πει αν

Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

φταίνει αυτοί που μας μισούν για το ότι η Ζάκυνθος, ας πούμε, έχει πήξει στους ανάπηρους (μαϊμού), ότι στη Νίκαια, ο άλλος έπαιρνε 8.000 ευρώ σε επιδόματα εμφανιζόμενος ως πατέρας... 19 παιδιών, ενώ δεν είχε κανένα και ότι άλλος «συνάδελφος» του στην Αχαΐα έπαιρνε εννέα επιδόματα μαζί με ένα χαρτί. Και ότι πάνω από 10.000 πατριώτες εισέπρατταν παράνομα συντάξεις πεθαμένων συγγενών τους;

ΟΥΑΙ ΤΟΙΣ ΗΤΤΗΜΕΝΟΙΣ!

Η Ελλάδα έχασε τον πόλεμο και όσο γρηγορότερα το καταλάβει, τόσο πιο γρήγορα θα μπορέσει να επουλώσει τις πληγές της και να ανασυγκροτηθεί. Εξαιτίας ενός ανίκανου και διεφθαρμένου πολιτικού συστήματος, βρέθηκε αδύναμη και ανυπεράσπιστη όταν ο διεθνής οικονομικός πόλεμος ξέσπασε το 2008. Και οι πολιτικοί που ανέλαβαν στη συνέχεια να διεξάγουν τις μάχες, την οδήγησαν σε μια ταπεινω-

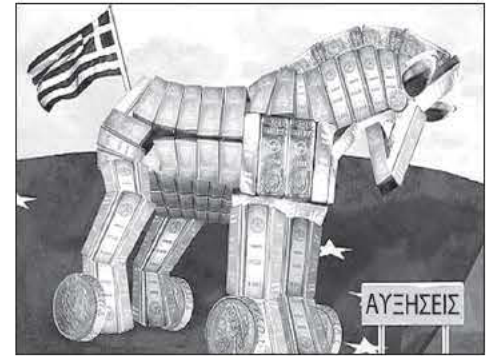
τική ήττα και στη χρεοκοπία. Η συμμαχία των νικητών βορειοευρωπαίων, που στη διάρκεια του πολέμου κατηγορεί τους Νοτίους και ιδίως την Ελλάδα για τεμπελιά, ανικανότητα και διαφθορά, επέβαλε οικονομικά μέτρα που είχαν βασικό σκοπό να εξασφαλίσουν τις τράπεζές της. Τα μέτρα αυτά, παράλληλα με την παροικώδη ανικανότητα των Ελλήνων κυβερνήσεων να εφαρμόσουν κάποιες μεταρρυθμίσεις, που έπρεπε να είχαν από χρόνια γίνει, οδήγησαν την Ελλάδα στα γόνατα. Φυσικά, οι νικητές δεν έχουν καμία διάθεση να παραδεχτούν ότι η συνηγορία τους ήταν λάθος. Θέλουν άλλωστε να την εφαρμόσουν και σε άλλες χώρες που οι τράπεζές τους κινδυνεύουν.

Κατηγορούν, λοιπόν, τους ηττημένους, ότι είναι ανίκανοι και δεν μπορούν να τα καταφέρουν μόνοι τους, παρά χρειάζονται έναν ξένο επικεφαλής για να τους οδηγήσει.

Κάπως έτσι, φτάσαμε στη γερμανική ανεπίσημη πρόταση για τη τοποθέτηση ενός επι-

τρόπου που θα ελέγχει τα δημοσιονομικά της Ελλάδος και θα έχει δικαίωμα βέτο στις αποφάσεις της ιθαγενούς κυβέρνησης. Παράλληλα, σε μία ακόμα πιο απεχθή απαίτηση, η Ελλάδα να ικανοποιεί από τα έσοδά της πρώτα τους δανειστές και μόνο ό,τι περισσεύει να πηγαίνει στους ντόπιους, ακόμη κι αν πρέπει να κλείσουν τα σχολεία και τα νοσοκομεία τους ή να πεθαίνουν στους δρόμους από την πείνα...

Όλα αυτά, προκειμένου να υπογραφεί η νέα δανειακή σύμβαση, η οποία, παράλληλα με το PSI, το κούρεμα του ελληνικού χρέους, υποτίθεται ότι θα εξασφαλίζει την Ελλάδα από τα δεινά της...

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΠΟΝΑΕΙ...

Η πλάκα είναι ότι άμα λες καμία αλήθεια που πονάει, στην πέφτουν από παντού. Γιατί όλοι έχουν συνηθίσει να τους χαϊδεύουν τα αυτιά. Κανείς δεν είναι διατεθειμένος να ακούσει την πραγματικότητα. Γιατί πονάει η πραγματικότητα. Είναι σκληρή και δεν είναι εύπεπτη. Τη δεκαετία του 2000-2009, οι μισθοί στην Ελλάδα αυξήθηκαν κατά 75%, εκ των οποίων 22% τη διετία 2008-2009. Το ίδιο διάστημα (της δεκαετίας) στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι μισθοί αυξήθηκαν κατά 23%. Συνέβαλαν σε αυτό η κομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, ο κρατικός συνδικαλισμός και η καταστροφική τακτική των αφειδώλετων παροχών που ακολούθησαν όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις στο όνομα μιας ανοιχτοχέρας, προεκλογικού χαρακτήρα πολιτικής.

Ακούσατε ποτέ κανείς να διαμαρτυρηθεί γι' αυτό; Εγώ όχι. Τώρα ακούω να διαμαρτυρούνται πολλοί, αν όχι όλοι, για τις περικοπές. Για τις οποίες φυσικά φταίει η Τρόικα...

Το «LO.VE.» Story του ΠΑΣΟΚ

Ο ασπασμός που αντάλλαξαν μπροστά στις κάμερες ο Ευάγγελος Βενιζέλος και ο Ανδρέας Λοβέρδος, δεν αποτελεί και φιλί ζωής για το ξέπνοο ΠΑΣΟΚ. Δημιουργεί όμως τις προϋποθέσεις για σταθεροποίηση, σε μια στιγμή κατά την οποία η φθορά είναι ραγδαία και ανεξέλεγκτη. Η συμφωνία κορυφής Γ. Παπανδρέου - Ε. Βενιζέλου, η οποία φαίνεται ότι θα δρομολογηθεί, προβλέπει επίπλευση της ανάδειξης νέας ηγεσίας, με επικρατέστερες ημερομηνίες τη 19η Φεβρουαρίου ή την 4η Μαρτίου (για στις 26 Φεβρουαρίου είναι η Κυριακή της Αποκριάς). Αν και υπάρχει βαθιά δυσπιστία μεταξύ των δύο μπλοκ, είναι σχεδόν καταδικασμένοι να τα βρουν, αφού ο ένας χρειάζεται τον άλλο.

Παρόλο που διαψεύδεται κατηγορηματικά από το περιβάλλον του Γιώργου Παπανδρέου, φαίνεται ότι ο απερχόμενος Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ επιθυμεί πλήρη στήριξη απέναντι στις καταγγελίες για τεχνητή διόγκωση του ελλείμματος το 2009. Ο φάκελος της Ελληνικής

Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΛΣΤΑΤ) έχει φτάσει στην Ελληνική Βουλή και το ΠΑΣΟΚ θα επιδιώξει τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής πριν από τις εκλογές και μάλιστα για την περίοδο από το 2001 και μετά, ώστε να μην υπάρχει εκκρεμότητα μετεκλογικά, όταν η Νέα Δημοκρατία, εκτός πολύ μεγάλου απροόπτου, θα έχει κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Ο Γιώργος Παπανδρέου θέλει να αποφύγει τον πολιτικό κανιβαλισμό από τους συντρόφους του στο δρόμο προς τις κάλπες. Ζητά υπεράσπιση του έργου της διετούς διακυβέρνησής του και αποφυγή της δαμνοποίησης του, για λόγους ικανοποίησης του εκλογικού σώματος. Ωστόσο, είναι δύσκολο να υποθέσει κανείς, ότι διεκδικώντας την πρωθυπουργία ο Ευάγγελος Βενιζέλος, δεν θα υποκύψει στον πειρασμό να αποστασιοποιηθεί από τα λάθη και τις παραλείψεις που απομάκρυναν την κοινωνική βάση της κεντροαριστεράς από το ΠΑΣΟΚ. Ο Ευάγγελος Βενιζέλος επιθυμεί να μην υπάρξει άλλη υποψηφιότητα, ώστε να

αποφευχθούν σκληρές αντιπαραθέσεις και να διαμορφωθεί ενωτική δυναμική. Ως προς αυτό, είναι κρίσιμη η στάση που θα κρατήσει ο Γ. Παπανδρέου, παρόλο που δεν είναι βέβαιο ότι μπορεί να ελέγξει απόλυτα τον κύκλο των παπανδρεϊκών.

Το αδιαφιλονίκητο φαβορί, ο υπουργός Οικονομικών θα ήθελε η εκλογή να μη γίνει από

τη βάση, αλλά από ένα περιορισμένο εκλεκτορικό σώμα, παρά την περί του αντιθέτου πρόβλεψη του καταστατικού. Το ζήτημα παραμένει σε εκκρεμότητα.

Είναι πολύ πιθανό να επιχειρηθεί η καλλιέργεια μιας νέας σχέσης του κόμματος με τον Κώστα Σημίτη, ο οποίος πάντα βρισκόταν σε μεγάλη απόσταση από τον Γ. Παπανδρέου.